

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus De Fiducia In Deum Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 1. Excellentia divinæ naturæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

derationes aliquas potentes, quarum benefici-
cio constantem huius virtutis exercitationē
suscipiamus, regulasque inveniamus infalli-
biles, quibus sine errandi periculo ad tam uti-
le atque necessarium exercitium perduca-
mur.

CAPUT I.

Primum medium conservandi Fiduciam in
Deum. Consideratio divinæ Ma-
jestatis.

§. I.

Excellentia divina Natura.

Potestas & imperium quod Deus in ho-
mines obtinet, non est jus acquisitum aut
usurpatione, aut hæreditate, aut electione,
aut pretio, aut vi, aut industriâ, aut donatione
aut resignatione aut præscriptione aut alio
quovis titulo legitimo seu illegitimo, quibus
reges & principes terræ solent populos suæ
dominationi subijcere. Sed ex eo quod ipse
est principium, fons & origo rerum omnium,
absolutus est omnium quæ Deus non sunt,
Dominus, nec illud à se potest Dominium
ulla ex parte abdicare. Unde sicut impossibi-
le est ut quidquam habeat aut acceptum aut
obnoxium creaturis, ita hæ ab ipso ut pen-
deant

S

deant

deant necesse est, & quidquid possident boni
 ab ejus bonitate habeant participatum. Per
 se ipsum ac proinde per essentiam suam est
 totum quod est, & re ipsa totum actu est
 quod esse potest. Nemo illi potest aut ope-
 nem præscribere; aut mensuram limitesque
 ponere. Est igitur ante omne tempus, supra
 omne fastigium, ultra omnes terminos, extra
 quoslibet fines, restrictiones, modumque, æ-
 ternus, immensus, immutabilis, infinite
 piens, infinite potens, infinite bonus, infinite
 felix, infinitatem perfectionum in se infinite
 complectens. Oceanus est sine litore & ter-
 mino. Ipse enim conclusit ostijs mare, & om-
 nium dedit illud terminus suis & posuit vultum
 & ostia & dixit: usque huc venies & non pro-
 cedas amplius, & hic confringes iumentum
 & alius tuos. Job. 38. Deus noster non habet Deum
 alium à quo sint positi limites naturæ quæ
 inter quos se contineat. & quos transgre-
 non possit. Idcirco essentia ejus infinitum est
 & semper plus ultra: sine mixtione & con-
 positione omnes omnium rerum essentia
 possibles complectitur. Non intelligit, sicut
 Angeli virtute potentiæ intellectivæ, quæ de-
 citur Intellectus, sed ipse suus Intellectus est.
 Nec est sciens sicut nos, qualitate quæ Scien-
 tia vocatur, sed ipse sua scientia est. Abip-
 est na-
 sauri-
 rum
 sine r-
 lentu-
 gno u-
 nitate
 bilium
 nulla
 tudo,
 perfec-
 Unde
 vocan-
 per om-
 nitatis
 & os, C-
 faciem
 in nub-
 hortur
 cherrin
 andach
 si tantu
 condit
 & quæ
 ficentia
 dic par
 nificas
 Quipp

est nature, in qua indivisim latent omnes the-
 sauri bonorum quæ excogitari queunt, quo-
 rum omnium ipse regula est & mensura sed
 sine regulâ & mensurâ omnibus superexcel-
 lentior. Quid admirabilius luminari illo ma-
 gno universi? Ille tamen infinita excedit cla-
 ritate, & splendorem solis & omnium possi-
 bilium lucem excogitabilem. Extra ipsum
 nulla in rebus quibuscunque apparet pulchri-
 tudo, quæ non oriatur ab ipso, & in ipso insit
 perfectius quàm in re quavis pulcherrimâ.
 Unde rectè S. Augustinus & S. Thomas illum
 vocant Bonum omnis boni, aut Bonum su-
 per omne bonum, fontem vivum omnis bo-
 nitatis. Addit S. Basiliius: *in adornata sequar*
Θεός. Quare quotiescunque intueris decorâ
 faciem, formosum flosculum, resplendentem
 in nubibus Iridem, pratum jucundè virescēs,
 hortum mirificè adornatum, picturam pul-
 cherrimis vivisque coloribus expressam, dic
 audacter: ô quanta Deo inerit pulchritudo?
 si tantus creaturis inest decor, creatori ipsi &
 conditori, à quo omnis ille emanat, quantus
 & quam mirus inest? Si narrantur tibi magni-
 ficentiæ & pompæ inauditæ & incredibiles,
 dic pari modo: quam singulares quàm mag-
 nificas necesse est habeat Deus opt. Maximus
 Quippe qui omnes illas, quas miraris conti-

net excellentius & infinite majores. Si animi concipis delectationes & voluptates maximas & exquisitissimas, non dubites dicere ingenij mei tenuitas nequit cogitando, qui quantæ in Deo sint deliciae; si quidem inde ab æterno possedit quod oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit: & adhuc possidet integerrimè perfectissimèque sine differentiâ ullâ, utpote eius essentia unicus est horum omnium thesaurus, in quo manent omnia sine confusione, tamen sine distinctione, ex quo manant omnia sine jacturâ & detrimento originis ex quo prosuunt, sicut diffunditur ab altris luminibus sine ullo eorum damno & diminutione.

§. II.

Excellentia Dei, ex creaturarum collatione magis elucescit.

Inæstimabilis Dei magnitudo inter creatas ita eminet ut sola esse videatur, verò ad illum collatæ quasi non sint, sed teant velut in suo nihilo, ex quo divina veritate extractæ & in quod momento eadem redigi possunt. Hinc etiam pro majestate sua & autoritate Deus illis loquitur atque imperat, minare se. Qui est, ac si significare vellet,